

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/110/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3217010131
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3217010131.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému M. C., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom U., C. XXXX/X, okres U., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 1T/41/2017 zo dňa 09. augusta 2018, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 13. novembra 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného M. C. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 1T/41/2017 zo dňa 09. augusta 2018 bol obžalovaný M. C., nar. XX.XX.XXXX uznaný vinným z trestného činu prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 03.11.2015 v čase okolo 11.10 hodine cúval na motorovom vozidle Fiat DUCATO evidenčné číslo H v areáli stomatologického centra na O. D. v H. nad H. a hoci pri cúvaní nemal dostatočný rozhľad, nezabezpečil si spôsobilú a náležite poučenú osobu, ani nevykonal iné opatrenia potrebné na bezpečné cúvanie s vozidlom, následkom čoho vozidlom zrazil chodca - poškodeného U. G., v dôsledku čoho poškodený U. G. utrpel zlomeninu zuba čapovca s posunom, zlomeninu 7. krčného stavca bez posunu, pomliaždenie medzikružia vľavo, tržno-zmliaždené rany na hlave v oblasti čela vpravo a viacpočetné odreniny tela, v súvislosti s ktorými bol následne prevezený a hospitalizovaný na OAIM FN Trenčín, kde následkom uvedených zranení po náhlom zhoršení zdravotného stavu, ktoré vyústilo do multiorgánového zlyhania, dňa 14.11.2015 umrel.

Za to bol odsúdený podľa § 149 odsek 1 Tr. zákona s prihladnutím na § 38 odsek 3 Tr. zákona, § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, ktorého výkon mu bol podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 (tri) roky. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona s prihladnutím na § 38 odsek 3 Tr. zákona, § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Tr. zákona bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 3 (tri) roky. V adhéznom konaní, t. j. konaní o náhrade škody bolo rozhodnuté podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku o tom, že sa poškodení: U. G., nar. XX.XX.XXXX a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. so sídlom Trenčín, s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, t. j. v zákonnej lehote napadol odvolaním, čo do výroku o uloženom treste iba obžalovaný M. C.. Prostredníctvom obhajcu odvolanie písomne odôvodnil tým, že prvostupňový súd dostatočne nevyhodnotil všetky okolnosti prípadu, a to predovšetkým pri ukladaní trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého

druhu, keď poškodený G. mal aj v zmysle záverov podaného znaleckého posudku znalca Ing. Holáciho lepšiu možnosť zabrániť stretu medzi ním a jeho vozidlom, ktoré riadil. Uznať vinu sa rozhodol aj napriek tomu, že existovali pochybnosti o príčinnej súvislosti úmrtia poškodeného chodca G. s predmetnou kolíziou. V tejto súvislosti poukázal aj na vyjadrenie syna poškodeného na hlavnom pojednávaní, keď uviedol, že nie je isté, či jeho otec zomrel iba v dôsledku zranení, ktoré utrpel v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou. Faktom zostáva, že poškodený G. zomrel až po 11 dňoch po tom, čo sa jeho zdravotný stav zlepšoval. Prvostupňový súd tak na pri určovaní druhu a výmery trestu nepostupoval v súlade so zákonom, pretože pre naplnenie účelu trestu postačovalo mu uložiť peňažný trest spolu s obligatónnym primeraným náhradným trestom odňatia slobody, bez potreby mu ukladať aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, a to aj s prihliadnutím na to, že mu po predmetnej dopravnej nehode nebolo správnym orgánom predbežne zakázané viesť motorové vozidlá a odvtedy už tri roky, či už z pracovných alebo osobných a rodinných dôvodov motorové vozidlá vedie naďalej. Takto uložené trestnoprávne sankcie podľa jeho názoru by nenarušili jednotu medzi individuálnou a generálnou prevenciou. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne v inej trestnej veci vedenej pod sp. zn. 23To/11/2013 zo dňa 11. marca 2013. Išlo o prípad, kde obžalovaný uznal vinu v hraničnom prípade pre jej uznanie, so spoluvinou poškodenej osoby. Oba uložené tresty v napadnutom rozsudku preto považuje za neprimerane prísne. To, že mal uhrádzať poškodenej škodu netušil. Náhrada škody sa riešila prostredníctvom poisťovne a bolo mu povedané, že on nemá hradiť nič. Poškodeným však poskytol potrebnú súčinnosť pri uplatňovaní si náhrady škody prostredníctvom poisťovne. Rodine poškodeného zosnulého sa ospravedlnil a požiadal ich o odpustenie a prejavil aj účinnú ľútosť. Preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil vo výroku o uložených oboch trestoch a aby odvolací súd sám rozhodol tak, že mu uloží primeraný peňažný trest -700,- Eur, bez uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu.

K písomnému odôvodneniu odvolania obžalovaného sa vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou, ktorý uviedol, že napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu, teda aj v časti výroku o uložení oboch trestoch za vecne správny a zákonný. Odvolací argument obžalovaného, ktorým poukazoval na analogický prípad v inom trestnom konaní Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 23To/11/2013, kde obžalovanému nebol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, nie je totožný ani analogický s prejednávanej prípadom, pretože tam sa poškodený podieľal svojim zavinením na spôsobenom následku tým, že bol značne pod vplyvom alkoholických nápojov. Prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd podané odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné, zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, zástupkyňa krajskej prokurátorky v konečnom návrhu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za primeraný a zákonný a navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Obhajca v rámci konečného návrhu uviedol, že sa v plnej miere pridrižava písomných dôvodov odvolania. Oba uložené tresty obžalovanému v napadnutom rozsudku považuje za neprimerane prísne a navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako bolo uvedené v písomnom odôvodnení odvolania.

Obžalovaný uviedol, že sa stotožňuje s konečným návrhom obhajcu a navrhol, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadok ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 odsek 1 Tr. poriadku napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným z trestného činu prečinu usmrtienia podľa § 149 odsek 1 Tr. zákona, pretože tento svojim konaním popísaným v žalovanom skutku naplnil všetky zákonné (formálne aj materiálne) korektív, t. j. stupeň nebezpečnosti konania) znaky citovaného

trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcim nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uložených trestoch a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd pri ukladaní trestu prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že ide o páchatel'a, ktorý doposiaľ viedol riadny život, spáchanie žalovaného skutku už v prípravnom konaní nepopieral a na hlavnom pojednávaní uznal vinu z jeho spáchania spôsobom podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, ktoré vyhlásenie po splnení ďalších obligatórnych procesných podmienok aj prvostupňový súd prijal. Obžalovaný tiež presvedčivo úprimne oľutoval spáchanie žalovaného skutku. Prvostupňový súd preto správne obžalovanému potom priznal poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), písm. l) Tr. zákona a správne aj poľahčujúcu okolnosť podľa písm. n), keďže vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny pri ukladaní trestu nezohľadnil postupom podľa § 39 Tr. zákona, t. j. mimoriadnym znížením pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestu odňatia slobody. Ani odvolací súd nemal za to, že v posudzovanom prípade by bolo z hľadiska všetkých zákonných kritérií, pri ukladaní trestu obžalovanému a účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zákona, adekvátne postupovať pri ukladaní trestu s aplikáciou mimoriadneho zníženia trestu. Prvostupňový súd postupoval vecne správne a zákonne, keď uložil obžalovanému primeraný výchovný trest odňatia slobody (nespojený s jeho bezprostredným výkonom) v dolnej polovici trestnej sadzby po zákonnej úprave podľa § 38 odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona, teda keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere na 1 (jeden) rok (v upravenej sadzbe od 0-2 rokov z pôvodnej sadzby 0 až 3 roky). Správne tiež obžalovanému určil primeranú skúšobnú dobu v strede zákonného rozpätia (1-5 rokov) na 3 (tri) roky. Prvostupňový súd tiež správne postupoval, keď obžalovanému uložil aj primeraný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na primeranú dobu 3 (troch) rokov v dolnej polovici zákonného rozpätia (1-10 rokov). Takto uložené obe trestnoprávne sankcie dostatočne zohľadňujú všetky zákonné kritéria pri ukladaní trestu, vrátane morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou a sú konformné s očakávaným dosiahnutím účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zákona. Peňažný trest, ktorého ako jedinej trestnoprávnej sankcie (aj v navrhutej výške obžalovaným v písomných dôvodoch jeho odvolania), bez uloženia primeraného trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, vzhľadom na všetky okolnosti celého posudzovaného prípadu by naopak tak, ako sa nesprávne domnieval obžalovaný, by bol trestom neprimerane miernym, resp. nedostatočným. Aj odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom prokurátora v jeho písomnom vyjadrení k dôvodom podaného odvolania, že rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne v inej trestnej veci vedenej v konaní pod sp. zn. 23To/11/2013 skutočne nie je obdobným alebo analogickým, či dokonca totožným prípadom s posudzovaným prípadom obžalovaného M. C., a že je na mieste neukladať obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. Odvolací súd nezistil žiaden relevantný dôvod na zmiernenie uloženého trestu obžalovanému a odvolacie námietky obžalovaného v tomto smere vzhľadom na už vyššie uvedené skutočnosti, nepovažoval za dôvodné. Krajský súd nad rámec svojej povinnosti odvolacieho súdu vo vzťahu k adhéznemu konaniu, t. j. konaniu o náhrade škody pripomína, že obžalovaný v posudzovanom prípade spôsobil škodu svojim protiprávnym konaním ako zamestnanec obchodnej spoločnosti O., s. r. o., ktorá primárne zodpovedá za spôsobenú škodu. V takýchto prípadoch súd v trestnom konaní má postupovať podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku.

Z uvedených dôvodov odvolanie obžalovaného M. C. odvolací súd podľa § 319 Tr. poriadku zamietol, pretože nebolo dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.